خبر

هشدار رئیس هیأت‌مدیره بیمه دانا:

خطر ظهور دامپینگ در صنعت بیمه جدی است

● رئیس هیأت‌مدیره بیمه دانا، نرخ‌شکنی‌های غیرِفنی موجود در بازار کسب‌وکار بیمه را موجب ظهور پدیده خطرناک دامپینگ در صنعت بیمه کشور دانست. به گزارش روابط‌عمومی بیمه دانا، رضا جعفری ضمن تحلیل انواع ریسک‌های غیرسیستماتیک و سیستماتیک در صنعت بیمه کشور، افزود: متأسفانه نرخ‌شکنی‌های غیرِحرفه‌ای و فنی به‌عنوان یک ریسک جدی در این صنعت روبه‌فزونی است و اگر این نرخ‌شکنی‌ها ادامه یابد، نه‌تنها به نوعی بی‌اعتمادی بیمه‌گذاران نسبت‌به فعالان عرصه بیمه‌ای منجر خواهد شد، بلکه پدیده خطرناک دامپینگ ظهور می‌کند و حوزه فعالیت‌های بیمه‌ای را تهدید و منافع سهام‌داران را به‌ویژه در بخش خصوصی، با مخاطره جدی مواجه خواهد کرد و ضرورت دارد تصمیم‌سازان صنعت بیمه، درباره آزادسازی تعرفه‌های بیمه‌ای بازنگری کنند.

زنگنه در آستانه اجلاس اوپک اعلام کرد:

چشم آب نمی‌خورد سقف تولید اوپک کاهش پیدا کند

● **ایسنا:** وزیر نفت با بیان اینکه چشم آب نمی‌خورد سقف تولید اوپک کاهش یابد، گفت: در حاشیه اجلاس اوپک با همه گفت‌وگو خواهیم کرد و با هیچ‌کس قهر نیستیم. بیژن زنگنه در پاسخ به اینکه آیا از نظر شما در اجلاس آتی اوپک سقف تولید تغییر خواهد کرد؟ اظهار کرد: چشم آب نمی‌خورد. وی در پاسخ به اینکه آیا این به معنای آن است که اعضا از قیمت‌های فعلی راضی هستند؟ گفت: خیر، تصمیم‌گیری در این زمینه نیاز به اجماع دارد. وزیر نفت درباره اینکه پیش‌تر اعلام کرده بود بیشتر کشورهای عضو اوپک موافق کاهش سقف تولید هستند و دو تا و نصفی کشور که مخالف بودند، اکنون موافق کاهش میزان تولید هستند، تصریح کرد: اجماع می‌خواهد، اعضای اوپک باید دراین‌باره به اجماع برسند. زنگنه اواخر فروردین‌ماه سالِ‌جاری در یک نشست خبری گفته بود در نشست پیشین اوپک در ماه نوامبر، هشت کشور موافق کاهش تولید بودند و اکنون دو تا و نصفی کشور! نیز با اعلام اینکه با کاهش قیمت نفت بیچاره شده‌اند، به این جمع پیوسته‌اند و باید ببینیم در نشست بعدی اوپک چه تصمیمی گرفته می‌شود. وزیر نفت در ادامه در پاسخ به اینکه در صورت تثبیت سطح تولید و تکرار نتیجه اجلاس صدوشصت‌وششم، بازار چه تغییری خواهد کرد؟ اظهار کرد: هیچی، همینی که هست، قیمت‌ها در سطح فعلی باقی می‌ماند. وی درباره میزان نفت مازاد در بازار خاطرنشان کرد: آمارهای متفاوتی در این زمینه اعلام می‌شود. زنگنه در پاسخ به اینکه آیا در حاشیه اجلاس اوپک با وزیر نفت عربستان سعودی مذاکره خواهید کرد؟ گفت: ما با همه صحبت خواهیم کرد، با وزیر نفت عربستان نیز صحبت می‌کنیم و با هیچ‌کس قهر نیستیم.

تجمع مال‌باختگان یاس‌خودرو مقابل مجلس

● **ایسنا:** جمعی از مال‌باختگان شرکت لیزینگ یاس‌خودرو، مقابل مجلس شورای اسلامی تجمع کردند. این افراد در این زمینه بیان کردند برای تحویل‌گرفتن خودرو موردنظر خود با توجه به نوع آن، مبلغی را به این شرکت پرداخت کرده‌اند، اما نه‌تنها خودرو را تحویل نگرفته‌اند، حتی این شرکت پاسخ‌گوی این افراد نیست، البته درخواست خود را به قوه قضائیه نیز ارائه کرده‌اند. مال‌باختگان از کمیسیون اصل ۹۰ مجلس درخواست کردند به این موضوع رسیدگی کند.

برپایی نمایشگاه ضیافت در ماه رمضان منتفی شد

● **نسیم‌آنلاین:** رئیس اتاق اصناف گفت: با توجه به وضعیت موجود بازار و وفور کالاهای اساسی از جمله شکر و روغن در بازار، ضرورتی برای برگزاری نمایشگاه ضیافت احساس نمی‌کنیم. علی فاضلی در مورد تأمین کالاهای اساسی برای تنظیم بازار ماه مبارک رمضان اظهار کرد: با توجه به وضعیت موجود بازار و وفور کالاهای اساسی از جمله شکر و روغن در بازار، ضرورتی برای برگزاری نمایشگاه ضیافت احساس نمی‌کنیم. وی به این نکته اشاره کرد که سال گذشته کالاها با تخفیف دو تا سه‌درصدی در نمایشگاه ضیافت عرضه می‌شدند و از آنجایی که در سه تا چهار نقطه پایتخت نمایشگاه برپا بود، هزینه رفت‌وآمد مردم بیشتر از این رقم می‌شد که مقرون‌به‌صرفه نبود. فاضلی این را هم گفت که حتی فروش ویژه در برخی فروشگاه‌ها به‌ویژه فروشگاه‌های زنجیره‌ای با تخفیف‌های خاص به حدی است که از قیمت نمایشگاه‌های ضیافت ارزان‌تر کالاها عرضه می‌شود. رئیس اتاق اصناف ایران در پاسخ به اینکه آیا برای ماه مبارک سهمیه ویژه‌ای برای اصناف در نظر گرفته شده، گفت: به‌جز دو، سه قلم کالا که تولید آن در دست صنف مرتبط است، بقیه کالاها در بازار وجود داشته و مشکل سال‌های قبل احساس نمی‌شود.

نایب‌رئیس خانه کشاورز در گفت‌وگو با «شرق»:

سیب ترش فرانسه ذائقه ایرانی‌ها را تغییر داده

ادامه از صفحه ۵

اگر با همین روند و با سرمایه‌گذاری درست بتوانیم نیاز واقعی جامعه را ارزیابی کنیم و مشکلاتی که در گذشته به علت بی‌توجهی نسبت به واردات صورت گرفته را حل کنیم، می‌توانیم به اندازه نیاز مصرف، واردات داشته باشیم. باید در نظر داشت که نمی‌توانیم نیاز به واردات را منکر شویم چون هیچ کشوری نمی‌تواند به همه محصولات دست پیدا کند و به خودکفایی برسد.

آیا تخمینی در زمینه میزان قاچاق محصولات کشاورزی وجود دارد؟

خیر، آمار مشخصی وجود ندارد. واردات بی‌رویه، به همراه قاچاق بسیاری از محصولات کشور را دچار مشکل کرده است. به‌عنوان مثال چای در در استان‌های مازندران و گیلان تولید می‌شود؛ اما چرا روزبه‌روز باغات چای ما از بین رفته؟ چون با واردات بی‌رویه، محصول چایمان را نابود کردیم. درصورتی‌که باید در این بخش سرمایه‌گذاری می‌کردیم و پتانسیل‌های تولیدی که وجود داشته به ویلاسازی تبدیل نمی‌شد تا بتوانیم از این تولید باارزش در داخل استفاده کنیم. اکنون باغات چای از ۷۰ هزار هکتار به حدود ۳۵ هزار هکتار رسیده که بزرگ‌ترین ضربه‌ای بوده که به این بخش زده؛ چون نتوانستیم از تولیدمان حمایت کنیم. چای ایرانی بسیار مرغوب‌تر از چای خارجی است؛ چون رنگ و اسانس ندارد و باید این جایگاه را برای مصرف‌کنندگان روشن و بخش تولید را حمایت کنیم، اما متأسفانه بنرهای مختلف می‌زنیم و چای خارجی را تبلیغ می‌کنیم. وظیفه دولت حمایت از تولید داخل است که در گذشته این کار انجام نشده است. اکنون میزان برنج مصرفی در کشور حدود دومیلیون‌و ۶۰۰ هزار تن بوده که یک‌میلیون‌و ۸۰۰ هزار تن آن را در داخل تولید می‌کنیم. بنابراین باید به اندازه کمبودمان واردات داشته باشیم تا مزارع برنج‌کاری‌مان را سرپا نگه داریم. چون تولید برای تولیدکننده یک شغل است. باید این محاسبه را داشته باشیم که برای ایجاد هر شغل ۷۰ میلیون تومان سرمایه‌گذاری نیاز است و اگر این مبلغ را در بخش تولید تزریق کنیم بهتر از یارانه‌هایی است که به مردم می‌دهیم. باید به اندازه مصرفمان، نیاز واقعی را وارد کنیم.

گفته‌های شما این ظن را به وجود می‌آورد که واردات اغلب از مجاری رسمی بوده که به تولید صدمه زده است... .

بسیاری از واردات به‌صورت قاچاق بوده و نمی‌توان عدد و رقمی برای آن مشخص کرد، به این دلیل که کیفیت محصولات وارداتی باید از طریق سازمان استاندارد سنجیده شود و وزارت صنعت، معدن و تجارت مجوز واردات را صادر کند. مجوزی که شش ماه اعتبار دارد و شش ماه دیگر قابل‌تمدید است. مشخص هم نمی‌شود چه میزان باید الان وارد شود و چقدر بعدا وارد خواهد شد. این یک ایراد است. بنابراین نمی‌توانیم کالاهای قاچاق را آمارگیری کنیم. چون زمانی کالایی به‌عنوان قاچاق اعلام می‌شود که به‌صورت غیررسمی وارد شود. درصورتی‌که واردات باید طبق قانون از طریق گمرکات کشور وارد شوند. چون در این محاسبه نتوانستیم جواب بگیریم، ارائه آمار یا هر آماری اشتباه خواهد بود.

یعنی حدس شما این است که واردات رسمی بوده؟

قطعا بوده. دولت عنوان می‌کند من این کار را نکردم اما وقتی واردات صورت گرفته، قطعا از یکی از مبادی مشخص که گمرکات کشور است، انجام شده است.

میوه‌های وارداتی هستند که اشکال عجیبی دارند و ما حتی نامشان را هم نمی‌دانیم. اینها چطور وارد می‌شوند؟

این یکی از مسائلی است که سؤال ایجاد می‌کند. میوه‌هایی هستند که متعلق به کشورهای حاره هستند و من خودم یکی از این میوه‌ها را (پشن فروت) در تنکابن تولید کرده‌ام. این میوه به علت اقلیمی که داریم، خیلی هم خوب عمل می‌آید. این میوه به رنگ قهوه‌ای و نصف کیوی است، ولی داخلش طعم توت‌فرنگی دارد. یکی از گران‌ترین میوه‌هاست. یا میوه‌های دیگر که در بازار بهجت‌آباد و تجریش دیده می‌شود که ممکن است تولید داخل باشند، اما بسیاری از آنها از خارج کشور وارد می‌شوند. به‌هرحال، میوه‌های لوکس و عجیب‌وغریب مشخص نیست که وارداتی است یا نه.

مخاطبان این محصولات هم صرفا طبقات مرفه هستند؟

قطعا، چون کسی یک میوه را به قیمت کیلویی ۳۰هزار تومان نمی‌خرد که امتحان کند و ببیند این میوه چه طعمی دارد. اما قطعا اگر مصرف بازار باشد، واردات هم صورت می‌گیرد، مثلا آناناس وارداتی است و در داخل تولید نمی‌شود، اما چون مردم از آن استقبال می‌کنند و عوارض نباتی ندارد، واردات آن اشکالی ندارد.

چطور واردات سبب عوارض نباتی می‌شود؟

وقتی یک میوه آلودگی نباتی دارد، مثل جارو جادوگر یا مگس مدیترانه‌ای وقتی وارد کشور می‌شود، روی کالاهای تولیدی ما آلودگی ایجاد می‌کند و به باغات منتقل می‌شود؛ وقتی در انبارها این میوه‌ها را نگه می‌داریم آثار و عوارض آن می‌تواند به باغات منتقل شود. مثلا آفت جارو جادوگر که در استان هرمزگان بیش از ۳۰۰هزار درخت لیموترش را آلوده و خشک کرده است. اینها نکاتی است که باید در حفظ نباتات به آنها توجه و از این حیطه حراست کنیم.

کدام‌یک از محصولات کشاورزی مافیای واردات دارند؟

نامش را مافیا نگذاریم. مثلا موز را چه کسانی وارد می‌کنند؟

شاید بهتر باشد بگوییم انحصاری وارد می‌کنند.

اتفاقا موز تنها محصولی است که وارداتش قابل‌کنترل است، اما امسال موزی که باید ۳۶۰تومان فروخته می‌شد، تا پنج هزار تومان هم فروخته شد. اگر در هر کیلو این تفاوت قیمت را محاسبه کنید، یک رقم غیرقابل تصور است. یا تفاوت قیمت تمام‌شده تولیدکننده و مصرف را اگر محاسبه کنید حداقل در هر کیلو دو هزار تومان تفاوت وجود دارد. تولیدکننده تمام مشکلات و تورم را تحمل می‌کند، اما وقتی می‌خواهد قیمت خودش را عرضه کند با هزار علامت سؤال مواجه می‌شود، چون نیاز دارد وامی را که گرفته، پرداخت کند. تولیدکننده کاری جز تولید نمی‌داند، در نتیجه در این بین تنها اوست که متضرر می‌شود.

طبق آمار گفته‌شده ۱۰درصد از جامعه کشاورزان کم شده است. این خبر چقدر می‌تواند بر کشاورزی در کشور مؤثر باشد؟

کاملا درست است. وقتی در بخش کشاورزی رشد سرمایه‌گذاری منفی داریم؛ یعنی کشاورزی ما در حال افول است. به این دلیل که هزینه‌هایی که بر جامعه تولید تحمیل می‌شود روزبه‌روز افزایش می‌یابد و حمایت‌های ما که باید در بخش کشاورزی صورت بگیرد، انجام نمی‌شود. از بانک کشاورزی که مختص این کار است تا جاهای دیگر، باید در این مسئله یک کارشناسی درست داشته باشیم که چرا سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی رشد منفی داشته؟ در طول ۱۰ سال گذشته به مراتب این مسئله بیشتر بوده و همین‌طور این روند ادامه دارد، چون تولیدات کشاورزی ما اختصاصی نیست؛ به این دلیل که حمایت‌ها و سرمایه‌گذاری‌های لازم صورت نگرفته و در عوض تورم روزبه‌روز بیشتر شده. هزینه‌های تورم را باید در بخش تولید اندازه‌گیری و با برنامه‌ریزی مشخص کرد که از چه طریق می‌توان هزینه‌های تورمی را در بخش تولید جبران کرد. برای اینکه تولید پایدار داشته باشیم باید ساختار بازار و هزینه‌های تولید را براساس یک کارشناسی درست بررسی کنیم، در غیراین صورت ممکن است مزیت‌های خود را از دست بدهیم.

پس ۱۰درصد را تأیید می‌کنید؟

تأیید نمی‌کنم، اما تکذیب هم نمی‌کنم.

خانه کشاورز بخش میوه و باغ‌ها را در نظر می‌گیرد یا شامل بخش مرغ و ماهی هم می‌شود؟

اتفاقا سؤال خوبی است و خیلی‌ها این اشتباه را دارند. عده‌ای می‌گویند کشاورزی و دامپروری. دامپروری خودش کشاورزی است. طبق قانون اساسی هر چیزی که با آب و خاک در ارتباط باشد کشاورزی تلقی می‌شود؛ محیط‌زیست، تولیدات درختی، درختکاری. دام و طیور جزء زنجیره کشاورزی است؛ بنابراین کشاورزی در اصل همان چیزی است که قانون اساسی گفته و کشاورزان همه می‌دانند که خانه کشاورز جایگاه حمایتی همه کشاورزان است. در خانه کشاورز اتحادیه‌های تعاونی سراسری دامداران، مرغداران، پنبه‌کاران و صنایع تبدیلی همه جزء گروه‌هایی هستند که در شورای مرکزی خانه کشاورز نماینده دارند و خانه کشاورز به‌عنوان دیده‌بان حقوق جامعه کشاورزی را رصد می‌کند.

اگر به سلامت محصولات بپردازیم، خواهیم دید که میزان کود و سمی که کشاورزان استفاده می‌کنند گاهی بیش از حد ضروری است. آیا این امر می‌تواند بر سلامت افراد تأثیر بگذارد؟

این سؤال مهمی است که آیا محصولات کشاورزی سالم تولید می‌شوند یا نه. درست است که ما می‌گوییم ما کشاورزان به‌دلیل عدم اطلاع؛ اما آنهایی که ما را به افزایش کود، افزایش سم یا موارد دیگر متهم می‌کنند، آیا کود درستی به ما تحویل داده‌اند. در سال‌های گذشته اکثریت کارخانه‌ها به جای کود، خاک تحویل داده‌اند. یعنی کودی که در اختیارشان قرار داده می‌شود، ۵۰ درصدش خاک است. کشاورز هم وقتی می‌بیند افزایش مصرف کود نتیجه نداشته، درواقع به مزارع خودش خاک پاشیده. نمی‌توانم درمورد همه کارخانه‌ها این اتهام را به کار ببرم. اما در ارتباط با این جریان اگر بخواهیم ارزش‌یابی کنیم، باید ببینیم ارزش کارخانه‌های تولید کود چقدر بوده است؟

کارخانه‌های تولید کود دولتی هستند یا رقابتی؟

الان بخش خصوصی وارد بخش تولید کود شده. بعضی کودها وارداتی هستند. باید ببینیم کود وارداتی کیفیت خوب داشته یا نه. مؤسسات استاندارد این را تأیید نمی‌کنند؛ کمااینکه وزارت جهاد کشاورزی برای باکیفیت‌کردن کود اقدام کرده. معاونت زراعت وزارت جهاد کشاورزی هم اقدام کرده. الان بسیاری از کارخانه‌های تولید کود آلی و شیمیایی زیر بوته آزمایش این مؤسسه هستند. سیاست‌های نظارتی اعمال شده و امیدواریم این اتهام از روی تولیدکننده کشاورز برداشته شود و یک فرمولاسیون درست در اختیار ما قرار دهند و بگویند زمین برنج‌کاری را با فلان کیفیت کود به عمل بیاورید. باید تولیدکننده‌ای باشیم که بهره‌وری‌مان را بالا ببریم. پس باید کیفیت زمین‌ها را بالا ببریم که بتوانیم هزینه سربار را کاهش داده و تولید ارزش‌افزوده کنیم.

آیا استفاده از آب فاضلاب برای محصولات کشاورزی صحت دارد؟

بله، در گذشته این کار صورت گرفته و وزارت بهداشت و جهاد کشاورزی جلوی این کار را گرفتند. البته نمی‌توانیم حکم کلی دهیم که این کار دیگر صورت نمی‌گیرد. ممکن است در جاهایی استفاده شود اما سیاست تولید غذای سالم در دستور کار وزارت بهداشت و دولت است و وزارت جهاد کشاورزی روی این مسئله حساس است و امیدواریم سیاست نظارتی به‌گونه‌ای باشد که این موقعیت حفظ شود.

بحث واکس میوه به کجا رسید؟

در گذشته واکس‌هایی استفاده می‌شد که از کشورهای اروپایی وارد شده بود و چون مبادی ورودی این واکس تحت‌کنترل مؤسسه استاندارد نبود، صحت و سقم آن نمی‌توانست موردتأیید قرار بگیرد. اما می‌دیدیم که واکس وارداتی میوه‌ها را دفرمه می‌کند مخصوصا واکس‌هایی که از چین آمده بود اثرات سوئی در شکل محصول داشت. واکس ممکن بود اثرات شیمیایی داشته باشد. به این خاطر تولیدکنندگان داخل واکسی را تعریف کردند که خوراکی است و مواد اولیه‌اش از ترکیبات خوراکی است. البته من در جایگاه پاسخ‌گویی نیستم و می‌توانم مرکزی را به شما معرفی کنم که پاسخ‌گو باشند.

پس واکس مورداستفاده کنونی آسیب‌زا نیست؟

خیر، آسیب‌زا نیست و تحت‌کنترل است.

در گذشته واکس از کشورهای اروپایی وارد شده بود و مبادی ورودی این واکس تحت‌کنترل مؤسسه استاندارد نبود. متوجه شدیم واکس وارداتی، میوه‌ها را دفرمه می‌کند به‌ویژه واکس‌هایی که از چین آمده بود اثرات سوئی در شکل محصول داشت. واکس ممکن بود اثرات شیمیایی داشته باشد. به این خاطر تولیدکنندگان داخل واکسی را تعریف کردند که خوراکی است

نگاه

زنان و کودکان قربانیان اصلی تب مالت در ایران

آراسب دباغ‌مقدم*

● دامداری در ایران همچنان به دو شیوه صنعتی و سنتی انجام می‌گیرد و با وجود گذشت سال‌ها و تلاش برای صنعتی‌کردن دامداری در ایران، در خوشبینانه‌ترین حالت، سهم دامداری صنعتی در کشور حدود ۶۰ درصد است و این به معنی آن است که هنوز ۴۰ درصد دامداری‌ها در ایران به‌شیوه سنتی اداره می‌شوند. این دامداری‌های سنتی نیز تحت پوشش سازمان دامپزشکی قرار ندارند و به این لحاظ از خدمات این سازمان مانند واکسیناسیون، شناسنامه داشتن، شماره پلاک گوشت و...، برخوردار نمی‌شوند. اکثر این دام‌ها نیز گوسفند یا بز هستند که میان عشایر کوچ‌نشین یافت می‌شوند. اکنون که اخباری مبنی‌بر ناتوانی مالی سازمان دامپزشکی از سوی متولیان آن برای کنترل تب مالت (بروسلوز) مطرح می‌شود، باید گفت این بیماری همواره میان دام‌های ایران وجود داشته است و عموما در تمام جهان هم وجود دارد، اما تفاوتی میان جامعه آماری این بیماری در ایران و کشورهای صنعتی وجود دارد؛ باید در نظر داشت (بروسلوز ملی تنسیس) نوعی تب مالت است و میان احشام، ازجمله گوسفند و بز وجود دارد و به‌علت دسترسی‌نداشتن سازمان دامپزشکی به آنها، این بیماری به شیر دام‌ها هم منتقل می‌شود.

ازآنجاکه شیر بز و گوسفند پاستوریزه نمی‌شود، استفاده از آن برای مصرف خانوار دامدارها یا فروش در لبنیات‌فروشی‌های سنتی، موجب ابتلای انسان‌ها به‌ویژه زنان و کودکان به بیماری تب مالت می‌شود. این درحالی است که بیماری تب مالت در کشورهای صنعتی تنها به مردانی که با دام‌ها در ارتباط هستند، منتقل می‌شود. با وجود اینکه آماری مبنی‌بر میزان ابتلای مردم به تب مالت درحال‌حاضر در دست نیست، اما میزان ابتلا به این بیماری در کشور، بین ۲۹ هزار تا ۳۵ هزار نفر برآورد می‌شود.

*نایب‌رئیس کمیته تخصصی بهداشت مواد غذایی جامعه دامپزشکان کشور